

at præambelens formål og konventionsbestemmelserne virkeliggøres.

I *artikel XIII* er det bestemt, at konventionen skal være af ubegrænset varighed, men at enhver deltager kan træde tilbage fra konventionen med tre måneders varsel, hvis den mener, at ekstraordinære begivenheder, som står i forbindelse med konventionen, har bragt det pågældende lands vitale interesser i fare.

Tilbagetrædelsesvarslet skal rumme en redegørelse for, hvilke begivenheder, der påberåbes som tilbagetrædelsesårsag.

Artikel XIV indeholder bestemmelser om konventionens undertegnelse, tiltrædelse, ratifikation og ikrafttræden. Konventionen står åben for alle stater og træder i kraft, når 22 lande, herunder depositarmagterne Sovjetunionen, Storbritannien og USA, har deponeret deres ratifikationsinstrumenter.

Artikel XV fastslår den lige gyldighed mellem konventionens engelske, russiske, franske, spanske og kinesiske tekst og foreskriver konventionen deponeret hos de forannævnte tre depositarmagter.

Danmarks ratifikation.

Under hensyn til, at konventionen må betegnes som et vigtigt middel til at udelukke brugen af bakteriologiske (biologiske) og toksin-våben, og i betragtning af Danmarks generelle ønske om at støtte realistiske internationale afspændings- og nedrustningsbestrebelse, vil det være ønskeligt, at Danmark ratificerer konventionen.

Der søges derfor samtykke fra folketinget til ratifikation af konventionen om forbud med udvikling, fremstilling og oplagring af bakteriologiske (biologiske) og toksin-våben samt om disse våbens tilintetgørelse.